

siale afdeling aan de school te mogen verbinden. Een grote voldoening is het voor haar geweest, dat eindelijk in 1928 B. en W. toestemming hebben gegeven.

Maar toen kwamen de Duitse orders en heel erg werd het voor de rectrix, toen de Joodse meisjes, die zij al herhaaldelijk in bescherming had genomen, de toegang tot de school moest worden ontzegd. Met diep medegevoel en ongelofelijke tact heeft mejuffrouw De Koe haar 'kinderen' en zichzelf door dit dilemma heengewerkt. Degenen die het drama hebben overleefd, herinneren zich nog met grote dankbaarheid het persoonlijk gesprek, waarbij ook de moeder aanwezig was en waarin mejuffrouw De Koe toch nog weer perspectieven voor hen wist te openen.

Menigmaal was zij al door de Duitsers op het matje geroepen en toen het besluit viel, dat de gymnasiale afdeling moest worden opgeheven en beide meisjesscholen tot één moesten worden versmolten, was dit tevens het einde van de loopbaan van mejuffrouw dr. De Koe in Rotterdam.

Maar niet het einde van haar activiteit.

In haar studeerkamer, een aardig verbouwd optrekje op het terrein van 'Orplid', met uitzicht over de bollenvelden van Noordwijk Binnen, de wanden geheel bezet met boeken, de mooiste banden in een antieke kast met glazen deuren, haar schrijftafel in het midden, verdiepte zij zich urenlang in de lectuur van oude en moderne dichters, terwijl haar huisgenote de huishouding verzorgde. Zo begon zij cursussen voor te bereiden. De vruchten van deze studies bracht zij over aan particulieren, niet alleen in Noordwijk, maar ook in Wassenaar, Den Haag, Bilthoven, Haarlem, Rotterdam.

Vondel was haar eerste onderwerp (en het laatste, zij was toen 95!, met een oud-verpleegster in het Bejaardencentrum). Daarna moderne dichters als Nijhoff, Achterberg, H. en A. Roland Holst, Vasalis en zelfs Griekse tragedies. Zij heeft daarvoor o.a. een Euripides vertaling gemaakt en fragmenten uit de Iphigeneia overgezet. Haar grote belezenheid en eruditie maakten het bijwonen van zo'n cursus tot een genot.

Zo heeft zij tot in haar laatste levensjaren, helder van geest als zij was en bleef, haar talenten uitgedragen. Het heeft haar beziggehouden en geïnspireerd en daardoor ook heeft haar leeftijd haar niet geschaad, maar steeds rijker van geest en